

Vieroitusoireita

Kaduilla ja kylänraiteilla näkee näinä päivinä poikkeuksellisen runsaasti itkettyneen näköisiä, tutisevia ja kenties vähän oudolta tuoksahtaviakin kansalaisia, jotka lasittunein silmin, mutta kumminkin määrätietoisesti laahustavat jonnekin päin tupisten hiljalleen itseksensä, että tärkeintä ei ole päämäärä, vaan oikea suunta.

He ovat sosiaalidementiasta kärsiviä ns. sd-henkilöitä, kuten sosiaalihuoltajat heitä nimitävät, eli "demareita", kuten ajattelemattomat lähimmäiset pilkkaavat. Yhteistä heille on se, että he kärsivät pitkään jatkuneesta ja pahaksi päässeestä hallituksen liikkakäytöstä, josta he nyt pyrkivät eroon.

Heitä pitää ymmärtää. Ajatelkaapa vain samaa kohtaloa omalle osallenne, sillä sosiaalidementia on hyvin salakavala vaiva, joka voi kehittyä kuin huomaamatta kenelle hyvänsä jossakin elämän vaiheessa. Ei kukaan noin vain muutamassa päivässä selviä kuiville monikymmenvuotisesta kierteestä ilman silmännähtäviä vieroitusoireita. Sd-henkilöt ovat nyt ajautuneet sille rajalle, että heidän on oman etunsa nimissä pakko katkaista kierteensä ainakin hetkeksi, onpa se kuinka tuskallista tahansa.

Tärkeintä tässäkin tapauksessa on tietysti vaivan rehellinen tunnustaminen ensin itselle, sitten myös muille. "Olen N.N. ja olen demari", kuuluu parantumaan pyrkivän demarin ensimmäinen ja oikeastaan ainoa uskontunnustus. Kun sen saa sanotuksi ääneen, paljon on jo voitettu.

Vieroitustyössä auttaa erinomaisesti demarien sisäinen toveripiiri, NN-kerho eli Nimettömät Nosket, jonka kokouksiin kuka tahansa voi saapua tunnustamaan sd-ongelmansa. Sieltä löytyy aina muita kohtalotovereita, jotka tukevat ja ymmärtävät silloinkin kun kaikki muut hylkäävät.

Varsinaisena hoitona käytetään tiukkaa ja ehdotonta oppositiokuuria. Sen aikana ei sovi antaa periksi pienimmillekään vallan houkutuksille, joita kyllä hallitusporukoista tarjoillaan yllin kyllin. "Kansakunnan edun nimissä..." tai "Tästähän on jo sovittu..." ovat tyyppillisiä aloituksia, joilla rentut yrittävät viekotella sd-ongelmaista takaisin vallan kierteeseen, aluksi muka vain äänestämään tyhjää, sitten hallituksen puolesta ja sitä rataa.

Asiantuntijat väittävät, että jopa konsensushenkinen kunnallispolitiikka saattaa keskeyttää hyvin alkaneen toipumisen ja riittää kimmokkeeksi vanhan surkeuden alkamiseen uudelleen. Siksi meidän muiden on tunnettava vastuumme vieroitusoireita kärsivistä demareista. Jos huomaamme jonkun sellaisen pyrkivän muina miehinä ja kovasti selitellen vaikkapa vain ammattiosaston tai taloyhtiön johtokuntaan, hänet on syytä ohjata ystävällisesti mutta määrätietoisesti takaisin paikalleen syrjemmälle. Se on hänen omaksikin edukseen, sillä nykykunnossaan hänestä ei ole itse päättämään tämmöisistä asioista.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)